

# ORIENTACIONS A LES FAMÍLIES PER ESTIMULAR EL LLENGUATGE ORAL

A parlar s'aprèn parlant, a escoltar s'aprèn escoltant. Els pares, la família, l'entorn més pròxim, som els models de referència que tenen els xiquets i les xiquetes, per a aprendre a parlar i a comunicar-se amb els altres. Quant millor utilitzem el llenguatge, millor model tenen els xicotets i més probabilitats de desenvolupar un llenguatge adequat.

## Algunes consideracions per a estimular el llenguatge oral:

- Parlar clar i a poc a poc, sense córrer i evitant utilitzar termes poc comuns i poc comprensible per al teu fill o filla.
- Utilitza les situacions quotidianes per a parlar, ampliar i estimular el llenguatge i el vocabulari, (l'hora del menjar, del bany, dels jocs, al parc, pel carrer, mentre es fan les tasca de la llar... )
- És convenient parlar-li molt, preguntar-li per les seues preferències, pels amics, per les seues activitats favorites, per la seua manera de vestir...
- Escoltar-li atentament i respondre sempre a les seues preguntes, tractant de convertir la comunicació en un plaer.
- Als xiquets els agrada que els contem contes, històries, aventures... després ens ho poden contar ells.
- Cura amb l'ús excessiu de la televisió, el mòbil, la tablet i els entreteniments que no afavoreixen el diàleg, perquè el diàleg, és molt important per a aprendre a parlar. En aquesta etapa necessiten models i referències adequades. També felicitacions i lloances.
- Cridar a cada objecte pel seu nom, no usar diminutius ni llenguatge infantil.
- Parlar tranquil·lament, sense cridar, perquè els xiquets imiten el que veuen.
- Fer-li veure al xiquet el bé que parla, quan no ho diga bé, la manera de corregir-li serà repetint la forma correcta del que ha dit, sense criticar-ho, ridiculitzar-ho ni comparar-ho amb altres xiquets o germans. Simplement que escolte la forma correcta.
- Ampliar les seues expressions completant el que ha dit el xiquet o xiqueta.
- Mai li digues que pare de parlar i torna a dir-ho bé, li podem llevar el gust pel parlar.
- No l'imites quan parle mal, encara que et semble graciós.
- Quan li pregunten, has de deixar que siga el xiquet o la xiqueta qui responga a les preguntes, no respongues per ell.

- Sentir-se estimat i respectat ajuda al fet que el llenguatge es desenvolupe de la millor manera.

Tingues en compte que els músculs que intervenen en la parla són els mateixos que utilitzem per a la masticació. Convé que prenga aliments sòlids, que mastegue i moga la boca l'ajudarà a tindre millor mobilitat.

### ALGUNS JOCS QUE ES PODEN INTEGRAR EN EL DIA A DIA...

- Escoltar els sons del carrer, de la casa, del mercat, de la fira, de la naturalesa... i nomenar allò que escoltem. “Se sent un ocell propet” o “S’escolta un cotxe, anirem amb compte...”

- Llegir-los contes i demanar-los que t'expliquen ells.

- Jocs de respiració i buf, en el quotidià es pot bufar el menjar, es pot bufar qualsevol objecte i ajudar-los a estimular la força del buf. Fer olor les coses, la roba, les fruites... fixar-se en el olor que fan alguns objectes, o els llocs on anem... per a anar treballant la respiració nasal de manera indirecta. Es poden bufar globus, bufar per una palleta, jugar a fer rodar colors o retoladors amb el buf, bufar un pompero...

- Jocs de moviments de la cara, els llavis, les galtes, la llengua... fer cara de gros, de flac, fer com que et menges un gelat, una piruleta, com que mastegues un xiclet, traure la llengua cap amunt, a baix, als costats, fer com que tens un caramel en la galta i és la llengua... Fer besos, fer *morritos*, fer *pedorretes* amb la boca amb els llavis i la llengua... Són els músculs que intervenen en la parla, però també en la masticació, i en l'expressivitat facial. Posar cara de contents, de tristos, d'avorrits, d'il·lusionats... segons on estiguem i el que aneu a fer després.

- Fer onomatopeies i sons dels animals, els agrada molt i els ajuda a moure molts músculs relacionats amb la parla... els passos del cavall, el so de la serp, com parlen els ànecs, els gats, les vaques...

- Jugar al “Veig-veig”, es tracta de buscar paraules que comencen per una determinada síl·laba.

- Cantar cançons adequades a la seua edat, vocalitzant molt clarament i a poc a poc.

- Qualsevol activitat que feu a habitualment podeu aprofitar-la per a parar atenció a l'escolta, la respiració, la motricitat, l'expressió oral.



Isabel Ribero. Logopeda.